

ВЕЙО МЕРИ ИЗБИРАНЕ НА ПИЕСА

Превод от фински: Дора Янева, —

chitanka.info

Драмсъставът се събра в петък вечерта в салона на дружеството. Беше през втората половина на август, вече мръкваше рано, но никой не помни по това време да е била запалвана лампата. Тъмнината превземаше сцената, после стъпваше на пода и най-накрая скриваше тавана. Само стените тайнствено белееха. От съседните стаи и мансардата се дочуваше трополене и това разсейваше вниманието. Към три часа следобед пазачът вече обикаляше и последните подвиквания и суетни постепенно замираха.

— Пиесата трябва да бъде кратка, но дяволски весела — говореше ръководителят, дърводелецът Ранта.

В шкафа с архивата имаше тъкмо сто и осем стари пиеси. Секретарят Тамилехто стовари трийсетина от тях на масата. По професия той беше амбулантен търговец и разнасянето не представляваше трудност за него.

— Не стават, старомодни са! — отсече Ранта.

— Защо пък, аз искам да има любов — обади се госпожа Ранта.

Тя беше с шофьорска шапка от таксиметровата служба, облечена в синьо мъжко сако, с бяла риза и синя вратовръзка. Леката кола стоеше в двора и се виждаше от прозореца. Госпожата винаги оставяше колата си така, че да може да я наблюдава отвътре.

— Но любовта е старомодна — вдигна ръце господин Ранта.

— Гледай ти, аз пък да не знам — отговори госпожа Ранта.

Досега господин Вирта беше мълчал. Тук той беше нов човек. Работеше като главен механик в едно имение и джобовете му винаги бяха претърпкани с разни гаечни ключове и всякакви други железарии. Ремонтираше селскостопанските машини, а понякога, когато биваха изправни, излизаше в полето с тях.

Той се поизкашля и внезапно се намеси:

— Хм, знам една история, която никога не е представяна.

— Защо? — обърна се към него госпожа Ранта.

— Защото е малко особена.

И без да чака да го подканят, той заразправя:

— Един мъж скрито ходел при една жена, когато съпругът ѝ отсъствувал. Но веднъж неочаквано той се завърнал по-рано. Любовникът се скрива набързо в съседната стая. Изплашена и бледа, жената излиза, като казва, че отива да вземе от съседите подкваса за кисело мляко.

Любовникът не смее да помръдне в съседната стая, а съпругът спокойно се излежава в креслото. Работата е в това, че те и двамата се познавали много добре. Любовникът се чудел какво да направи, за да се измъкне някак. Изважда женски дрехи отнякъде и започва да се облича. Дрехите са достатъчно широки, защото жената е едра и му пасват доста добре. На рафта открива една перука и я слага на главата си. Отваря дамска чанта и започва да изписва лицето и веждите си с червило за устни. Посипва много пудра, защото е доста мургав.

Мъжът се излежава спокойно и се наслаждава на тишината. Любовникът предполага, че той е заспал, и се измъква на пръсти. Изведнъж спира и се оглежда, сякаш нещо му липсва. Ами да, не е още съвсем жена, къде са гърдите. Бързо пъхва големите си юмруци под роклята на съответното място.

— Извинете, влязох тук, но май се обърках нещо — с престорен глас казва той. — Тук ли живее... — И като не могъл да измисли нищо друго, казва името на жената. — Трябваше да взема от нея подкваса за кисело мляко.

Съпругът е толкова изненадан от гостенката, влязла в къщи от съседната стая, че не успява да се съвземе.

— Тя преди малко също излезе да търси подкваса отнякъде. Седнете — подканва ласкаво той.

В това време жената е в двора, крие се зад едно дърво, наблюдава скришом и чака някой от мъжете да излезе.

Притъмнява, съпругът не вижда добре и си мисли само, че пред него е застанала една хубава жена.

— Може би трябва да си тръгвам — мънка тя.

— Моля ви, няма защо да се притеснявате — казва любезно съпругът, и пуска ръка на коленете ѝ.

В този момент изтрещява вратата и жена му връхлита.

— Само да ми видиш гърба и... — изкрещява тя.

Изблъсква гостенката през вратата и започва да дава уроци на своя мъж. Отваря прозореца на стаята и започва да изхвърля закупените дрехи на любовника.

— Там са твоите дрехи, измитай се и ти след тях — крещи тя.

Съпругът се опитва да я успокои и не обръща внимание, че тези дрехи всъщност не са негови.

А отвън любовникът припряно се преоблича и бърза да изчезне.

— Не е лошо, може и да вземем това — казва господин Ранта.

— На същото мнение съм — потвърди Тамилехто. — Пиесата е интересна, защото там мъжът е в женски дрехи. Ще се пукнат от смях.

— Какво пък от това, ако жената бъде в мъжки дрехи — обади се госпожа Ранта.

Тамилехто изненадано се загледа в шапката, ризата и връзката ѝ.

— Ами нищо — наведе глава той.

— Тази пиеса е съвсем неприлична. Освен това в нея няма любов — уточни госпожа Ранта и запали цигарата си.

— Може онези двамата там наистина да са се обичали — поклати глава господин Ранта.

Тамилехто вяло извади от шкафа останалите драматургични творби и започна да ги раздава поред. Всеки получи точно по двадесет и седем пиеси.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.